

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Контрольний екземпляр

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • № 125 [2541]. ЧЕТВЕР, 19 ЖОВТНЯ 1978 року. • Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ І БОРОТИСЬ!

ХОРОША ідея завжди захоплює, і прагнення втілити її в життя законамірне. Але цінність доброго задуму пізнається вже потім, коли перед тобою конкретні результати. І цього річчя жинива наочно продемонстрували практичну віддачу ініціативи комсомольців Кіровоградської районної сільгосптехніки, адже відомо, як нелегко доводилось людям з технікою через несподівані корективи до живного графіка, що їх вносила погода. Ми створили оперативну групу для допомоги хліборобам у цей гарячий час. Конкретніше, комсомольці встановили щоденне чергування з сьомої години ранку до дванадцятої ночі, на кожен тригодинний сигнал негайно відповідали допомогою.

У зв'язку з цим на Всесоюзних комсомольських зборах «Заповітам Леніна вірні» мені хотілося б процитувати слова Володимира Ілліча, сказані ним на III з'їзді комсомолу: «Спілка комуністичної молоді повинна бути ударною групою, яка в усякій роботі подає свою допомогу,

проявляє свою ініціативу, свій почин». І те, що ми зробили для зміцнення зв'язків з сільськими трудівниками можна вважати тільки початком. Бо надалі плануємо зустрічі з хліборобами не тільки в гарячу пору. Разом із сільськими комсомольцями будемо обговорювати наші проблеми, накреслювати спільні заходи, спільно їх виконувати.

свій почин». І те, що ми зробили для зміцнення зв'язків з сільськими трудівниками можна вважати тільки початком. Бо надалі плануємо зустрічі з хліборобами не тільки в гарячу пору. Разом із сільськими комсомольцями будемо обговорювати наші проблеми, накреслювати спільні заходи, спільно їх виконувати.

Ім'я намотувальника електроцепу Олександра Лещенка не один раз граювалося на губи — перехідному призві, який щомісяця вручається пе-

Успіхи не виключають проблем. Про це обов'язково піде мова на Всесоюзних комсомольських зборах «Заповітам Леніна вірні», присвячених 60-річчю ВЛКСМ. Чому, наприклад, слюсар електроцепу Валентин Хижняк тільки хороший робітник і не більше? На сьогодні він уже виробив 8953 нормогодини при річному плані 5755. Факт, гідний наслідування. А в комсомольському житті Валентин пасивний. Чи й не наша, товаришів по роботі, вина в цьому? Або ж реклама на рахунок електроцепу. Ї могло і не бути, якби комсомольці посилили контроль за якістю.

Так, збори ці особливі, не рядові. Тому розмова про справи нашої комсомольської організації буде конкретною і діловою. І підхід до розв'язання проблем має бути діловим і конкретним.

Т. БОРГУЛЕНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградської райсільгосптехніки.

ДІЛО ТВОЄ І МОЄ

Змагання на честь 60-річчя ВЛКСМ залишило помітний слід у житті підприємства, у біографії кожного молодого робітника. Ремонтники працюють під девізом «Жодного відстаючого поруч!», за всіма новачками закріплені наставники, які допомагають підшефним оволодівати професією. Верстати слюсаря центральної майстерні Віктора Шевченка і його учня Олексія Дарьєва стоять поруч. Наставник завжди знає, коли молодшому товаришеві потрібна підтримка, а коли й само-

ремонію соціалістичного змагання. На особистому трудовому нагляді знайдена в члені КПРС члена комітету комсомолу райсільгосптехніки — жовтень 1980 року. В послужному списку молодого новатора — участь у республіканському семінарі винахідників і раціоналізаторів. А якщо говорити про громадську діяльність (Олександр відповідає за роботу з неспільною молоддю), то йому теж є чим похвалитися: цього року ми прийняли до лав ВЛКСМ шість чоловік. Як правдо, по півтори змінні норми виконус Валерій Шевченко, теж намотувальник електроцепу. Надійно заступас шлях бранові старший контролер по яності Микола Галушко.

РЯДОК У РАПОРТ

На піднесенні нині соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами Знамянського локомотивного депо. Кожен із них свій труд і пошук віддає тому, щоб записати вагомий рядок у ювілейний рапорт на честь 60-річчя Ленін-

ського комсомолу. Працювати по-ударному, бути ошадливим на робочому місці — це стало правилом членів комсомольсько-молодіжної колонії, де керівником молодий комуніст Володимир Шелест, групкомсоргом Володимир Литвинов. На пе-

ред'ювілейній вахті вони перевезли за дев'ять місяців надпланово понад 477 тисяч тонн народногосподарських вантажів. При цьому зекономили більше 297 тисяч кіловат-годин електроенергії. Завдяки постійному підвищенню професійної майстерності, вивченню і впровадженню передового досвіду добився колектив таких успіхів. Про них

він і рапортуватиме на Всесоюзних комсомольських зборах «Заповітам Леніна вірні». А ще товариші готові доповісти зборам про те, що 29 жовтня — в день іменін комсомолу — працюватиме їхня колона на ззошадженій електроенергії.

О. ВІТЧИНКІН,
Інструктор Знамянського міського комсомолу.

У колективі Кіровоградського автотранспортного підприємства 10021 іде наполеглива боротьба за економію паливно-мастильних матеріалів. Один із крадких беремливців комсомольців Іван Дименко за дев'ять місяців цього року зекономив 582 літри дизельного палива при зобов'язанні 162 літри.

На фото: Іван ДИМЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

ТОКАР— ЛАУРЕАТ КОНКУРСУ

Кращих молодих тонарів з п'яти підприємств зібрав районний конкурс професійної майстерності, присвячений 60-річчю ВЛКСМ, що відбувся на заводі «Цунрогідрошаш». До останньої хвилини змагань важко було передбачити, хто переможе, бо учасники виявили добру підготовку як з теорії, так і з практики. Лауреатом конкурсу став токар заводу «Цунрогід-

ромаш» Микола Фоменко. На другому місці — його колега з «Червоної зірки» Микола Нікітін.

Лауреатам вручили цінні подарунки — годинники, а всім учасникам — консуру — книгу «Кіровоградщина». Два слова про господарів змагань. Вони створили найкращі умови для проведення конкурсу. Перед учасниками та болільниками виступив заводський інструментальний ансамбль.

А. КОРОТКОВ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Ленінського райкому комсомолу м. Кіровограда.

СОНЯЧНИЙ РОЗМАЙ ПРАПОРІВ

СВЯТО праці, пісні і спорту розцвіло барвистими колонами на вулицях Кіровограда, започаткувавши свій похід від величного монумента Слави. Біля його підніжжя спалахнули живим вогнем осінні квіти.

Пелюсткове полум'я заярпилось і коло пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову та червонозорівцям, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Дзвінкий, сонячний день зібрав молодь Кіровоградського Ленінського районів міста на стадіоні «Зірка», де вона рапортувала про свою трудову звитягу на честь 60-річчя Ленінського комсомолу.

Вогонь свята запалив ветеран комсомолу П. В. Сидяк. Під мажорні акорди маршу стадіон виповнився прапороносцями, ветеранами комсомолу, праці і спорту, молоді спортсме-

ни, учасники художньої самодіяльності. Піднесено пролунала пісня «Партіє, слухай, рідна», що її виконав зведений хор.

Заключна частина свята вибилась у стрімкий насклад спортивних і концертних номерів, у якому чергувалися виступи спортсменів та аматорів сцени.

Щирими оплесками глядачі зустріли учасників самодіяльного заслуженого ансамблю танцю УРСР «Ятрань», самодіяльних народних ансамблів «Юність» пединституту, «Колос» Палацу культури імені Жовтня та інших.

В. ВІРЧЕНКО.

На знімку: сонячно-різномірний розквіт по місту свято праці, пісні і спорту.

Фото В. ГРИБА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

РОСТИ
ВАТАЖКА ГРУПИ

У всіх комсомольських групах найбільшого підприємства області — заводу «Червона зірка» закінчилися звітно-виборні комсомольські збори. Наш кореспондент зустрівся із секретарем завкому комсомолу заводу Олегом КОЛОСОВИМ і попросив його відповісти на кілька запитань про значення цієї відповідальної кампанії в житті молодих червонозорівців.

— Відомо, що від активності комсомольських груп багато в чому залежить загальний успіх комсомольської організації. Як ватажками їх повинні бути справжні заспівачі цікавих, хористичних, емоційних справ. Хто прийшов до керівництва найбільш досвідченим, осередками комсомолу в ході звітно-виборної кампанії?

— Цей життєво важливий принцип домінував протягом усього періоду звітів і виборів. У 53 групах із 143 ватажків обрали нових, до керівництва вони прийшли вперше. Отже, немає сумніву в тому, що кращі традиції, досвід, практика, нагороджені до цього, будуть збережені і послужать справі поліпшення внутрішньої роботи. А вже основний склад групкомсоргів лишився попереднім. А це ватажки, які пройшли вже добру школу організаторську: роботу в комсомолі. Високо, наприклад, обрали групкомсоргом Аллу Ступак у комсомольській групі механічної ділянки механо-складального цеху № 3. Не доведлося передавати справу Юстині Золотко. Її втретє обрали групкомсоргом в об'єднаному відділенні цеху сірого чавуну.

Так що серед названої категорії ватажків є своєрідна група ветеранів. Попад 30 групкомсоргів цього року обрали ватажками втретє або вчетверте. Це свідчить про високий їхній авторитет у епітан, про те, що вони гідно виправдують довіру своє доручення — бути повпредами комсомольських груп.

— На своїй головній збірці члени комсомольських груп, зрозуміло, прийшли не тільки підбити підсумки внутрішньої роботи за звітний період, а й намітити плани на майбутнє. З якими пропозиціями вони виступили?

— Будь-яку організацію згуртовують спільні справи: потрібні, захоплюють, іскрає. Саме в повсякденній роботі ідеї перетворюються в глибокі особисті переконання, народжується міцний сплав комуністичного світогляду, високих почуттів і життєвого досвіду. В комсомольській групі для цього є найкращі можливості. Адже всіх об'єднують одні і ті ж інтереси, та й кожен перед своїми товаришами несе певну відповідальність. Тому й закономірно, що високі активності молоді

йдуть саме з комсомольських груп.

Усім відома на заводі ініціатива комсомольсько-молодіжної бригади різальників металу з ковально-пресового цеху, де бригадиром А. Артеменко, групкомсорг В. Голубко. «Виробничим втратам — комсомольський завіт!» — закликали члени цього колективу і зобов'язалися до 60-річчя ВЛКСМ зекономити 50 тонн металу. На звітно-виборних зборах у групі 7 вересня бригада рапортувала про виконання свого зобов'язання, взяла нове — до ювілею заощадити ще 10 тонн металу.

Зробили поправки у своїх зобов'язаннях і в комсомольській групі, очолюваній А. Котів (бригада верстатників А. Куценко з першого механо-складального цеху). На звітних зборах епітани вирішили зекономити ще два проценти різальних інструментів зверх установленим лімітом.

Цілі всі організаторська робота в комсомольських групах концентрується навколо виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, узятих колективом заводу у відношенні до рішення лінійного (1978 р.) пленуму ЦК КПРС.

Червонозорівці дали слово додатково до плану виготовити 814 сівазок. Звітно-виборні збори комсомольської молодіжної бригади Емілії Барни з механо-складального цеху № 1 ухвалили забезпечити комплектами сошників усі надійшовши машини. Вже виготовлено комплектів на 714 сівазок, є гарантія, що слова бригади дотримують. Во зміни завдання члени її виконують не менш як на 105—110 процентів.

Не менше хвилювали

юнаків і дівчат під час зборів питання внутрішнього життя. До комітетів і заводу комсомолу вони приєднали ряд ділових пропозицій. Групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади ремонтників механо-складального цеху № 2 Юрій Напришкін, наприклад, висловив побажання багатьох: чому б не проводити семінарів групкомсоргів? І справді: чому? Завком сприймає це побажання як критику на свою адресу і як новий пункт для занесення до плану своєї роботи.

— Отже, групкомсорги хочуть учитися, обмінюватися досвідом. Як готувати своїх комітетів, члени комсомольських організації задовольнити це суцільне їхнє побажання?

— До керівництва групам разом з уже досвідченими і тими, що мають певний мінімум практики, частіше спільно прийшла вперше. Якраз дуже вчасно Юрій Напришкін запропонував проводити семінари ватажків груп. Думаю, згодом вони переростуть у справжню школу групкомсоргів. А поки що доведеться починати з азів внутрішньої роботи груп. Вже намічаємо тематичні майбутніх семінарських завіт, складаємо графік їх проведення.

На допомогу новообраним буде випущено плакат про досвід роботи однієї з кращих комсомольських груп. Плануємо запровадити обмін досвідом групкомсоргів. Що це означає? Групкомсорги зможуть пооб'єднати в групах, що працюють у бригадах-суперниках по змаганню, ознайомитися з практикою організаційної роботи на місяць.

А ще хочемо створити так звані базові комсомольські групи, які б стали постійно діючою школою внутрішньої роботи.

ВІМІР ПРОЖЕКТОРИСТІВ

У КОЛГОСІ «ДРУЖБА» ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ «ПРОЖЕКТОРИСТІ» ЗАВЖДИ НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАІ. А ВІН, ПЕРЕДНІЙ КРАІ, СКРИЗЬ — І В ПОЛІ, І НА ФЕРМІ, І В ТРАКТОРНІЙ БРИГАДІ. СЬОГОДІ ГОЛОВНИЙ НАПРЯМ У РОБОТІ ДОЗОРЦІВ — ПОХІД ЗА ЕКОНОМНОЮ ТА БЕРЕЖЛИВІСТЮ. ЦІН ТЕМ БУЛО ПРИСВЯЧЕНО ОСТАННІЙ РЕЙД ШТАБУ «КН».

НА ФОТО: СЕКРЕТАР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛГОСНУ РОСІДНИКІВ ГОНТАР І НАЧАЛЬНИК ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» НАТАЛІКА ОДУД ЗА ВІПУСКОМ ЧЕРГОВОЇ СІТНИВКИ.

Фото В. ГРИБА.

● На приз «Молодого комунара»

СТУПЕНІ
СХОДЖЕННЯ

Триває змагання на приз «Молодого комунара» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективі МТФ області». Вперевиди своїх суперників по соціалістичному змаганню, у правоплангозії винили.

Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринського району (групкомсорг Володимир Мішенко), який надовів по 4189 кілограмів молока від кожної закріпленої за ним корови.

Комсомольсько-молодіжний колектив Несватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району (групкомсорг Ярослава Андрушакевич) — 2837 кілограмів молока.

Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Карла Маркса Добровіслівського району (групкомсорг Тетяна Шестер) — по 2375.

Комсомольсько-молодіжний колектив радгоспу «Олександрійський» Олександрійського району (групкомсорг Валентина Селянчук) — 2349.

Комсомольсько-молодіжний колектив радгоспу «Цітарський» цього ж району (групкомсорг Тамара Губняк) — 2304.

Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу «Лейніський шляхом» цього ж району (групкомсорг Людмила Новік) — 2297.

Комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 2 колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району (групкомсорг Валентина Кармазін) — 2217.

Минулого року на цей період у правоплангозії змагання серед комсомольсько-молодіжних надій були висні. Як показує аналіз, комітети комсомолу ослабили увагу до ведення змагання між колективами МТФ. До сі не підбили підсумків змагання Світловодський міський, Новоградівський, Маловисківський, Кіровоградський райкоми комсомолу. Замість того, щоб тримати тісний зв'язок з комсомольськими організаціями господарств, бувати на місцях, тут спокійно чекають, поки дані про результати роботи дозрок надійдуть від упорядків сілського господарства. Тож підсумки підбивають із значним запізненням, поінформованість учасників змагання перестала бути оперативною.

Завершується третій рік п'ятирічки. Кожен молодий товариш прагне прийти до його фінішу з хорошим трудовим дарунком. І для цього є всі можливості. В господарствах нинішнього врожайного року створено надійні запаси кормів. Завдання стоїть так, щоб організовано підготувати ферми до зими і добитися високих надоб до кінця року та протягом зимового утримання тварин. У цей відповідальний період комітети комсомолу повинні, як ніколи, високо нести прапор соціалістичного змагання між молодими працівниками.

С КІЛЬКИ прикрасей пам, дорослим, завдають онесен садки, вирощує з коринням квіти, вищипує грядки! А скільки раз ми зустрічаємо на вулиці в пізні години купки дітей, які крадькома від батьків тягнуть цигарку, диктують перехожих чи просто знісся і тиняються в під'їздах будинків! Ноді наслідком такого байдкування є хуліганство, бійки.

Нерідко, довідавшись, що дитина знісся з правильного шляху, ми твердимо: випувата вулиця. Так виникає одна зі складових частин проблеми позашкільного виховання учнів.

Посилаючись на досвід видатного педагога А. С. Макаренка, вчительський колектив Маловисківського восьмирічки № 2 звернувся до чомусь забутої форми первинних дитячих колективів — різновікових загонів за місцем проживання. Весь шкільний мікрорайон учнів розбили на 15 ділянок. На кожній проживає більше десяти учнів від семи до чотирнадцяти років. Їх об'єднали в загони, на чолі яких стоять командири і комісари. Роботу РВЗ (так скорочено називають різновікові загони за місцем проживання) спрямовує головний штаб. У його складі — старша піонервожата школи, секретар комітету комсомолу, голова ради дружини, заступник директора по навчально-виховній роботі. У кожному загоні свій досвідчений наставник, кандидатуру якого добирють і обговорюють партійна організація і дирекція школи. Наставники — це переважно батьки дітей.

Кожному члену РВЗ

вручили пам'ятку. Ось основні її положення:

— систематично відвідувати школу, не пропускати уроків без поважних причин, уникати совісті;

— завжди допомагати товаришам у навчанні, якщо вони цього потребують;

— у шкільній їдальні поводитися зразково;

— допомагати старшим і хворим, оточити їх увагою.

Всього у пам'ятці сформульовано дев'ять пунктів, об'єднаних дев'ятьма «Горіти самими, запалювати інших».

Цікаво, хто якої думки про загони?

ДІТИ

Тамара ШАМКА, комісар четвертого загону:

— Сьогодні важко й уявити, як би ми жили кожен сам по собі. Загін згуртував нас. Улітку організували змагання з волейболу та футболу із сусіднім загном. Кілька разів збирали лікарські трави. І під час навчання наш різновіковий загін теж діє. Разом і вчимося, і працюємо і відпочиваємо.

Сергій КИСЛЕНКО, п'ятикласник:

— Моєму товаришеві Віті Агаркову важко даються деякі предмети. Я допомагаю йому, удвох готуємо уроки.

Юра ГОНІТЕЛЬ, учень четвертого класу:

— Мені цікаво в загоні. Все весело робити. І домашнє завдання виконати, і мамі допомогти, і з хлопцями у футбол пограти.

Недавно школа влаштувала масове збирання металому «БАМУ» — піонерські поїзди. Спробували вперше провести його не по класу, як звичайно, а різновіковими загонами. І результати були відради. Головне, що в збиранні взяли участь абсолютно всі, навіть першокласники. Для Алли Черницької, Олега Дроботца, Сашки Драного це

ВІД СЕМИ
ДО ЧОТИРНАДЦЯТИ

●УВАГА:
ДОСВІД!

перше в житті громадське доручення. І вони з усією серйозністю, з неабияким зацікавленням виконували його.

Слід сказати і про велику вимову сміливістю кохих загонів.

— Толя Лукич і Сашко Чуїн — хлопці не з тихеньких. Так і чекай від них якоїсь витівки. А коли стали членами нашого РВЗ «Бригантина», то змінилися на краще і в поведінці, і в навчанні, — розповідає командир загону Тарас Остроушенко.

ДОРОСЛІ

І вони про дитячі колективи теж позитивної думки.

Цілком слушним буде запитання: як зв'язки, які співвідношення між РВЗ і піонерським загномом, класом? Чи сумісні, чи не заважають і не виключають один одного? Ось якої думки про це директор школи Леонід Федорович Павленко:

— РВЗ не вступає в суперечку з класом і піонерським загномом. Останній лише виграє від зв'язки з ним. Адже будь-яка корисна робота в різновіковому загоні — це доручення піонерської та комсомольської організації. Тепер жоден збір, жодне засідання комітету комсомолу не проходить без обговорення роботи РВЗ.

А ще дуже важливо й таке: хто захистить найменших членів загону від забияк, хто допоможе роз-

в'язати завдання, яка ну ніяк не розв'язується, чи прочитає казочку, чи допоможе вибрати книжку в бібліотеці? Товариш до загону.

Створення РВЗ — справа, де не зовсім добре вивчена. Досі по всь в ній вирішено так, як хотілося б. Узяти хоча б таке. Загони діють цілий рік. Улітку члени загону збираються на шкільному подвір'ї, на спортмайданчику, на березі річки. А ніяк не бути тоді, коли внаслідок епіт, ударять морози! Де зібрати командирів загонів, щоб повідомити цю ситуацію, спланувати свої дії на завтра? Для цього потрібне приміщення чи, в крайньому разі, курточка на тій вулиці, де діє загін. Тому батьківський комітетам сприйняти РВЗ разом з міськрадою, керівниками підприємств, організацій і установ, гвардійними комітетами (там, де вони є) слід подбати про це.

З АНІШАЮЧИ школу, в коридорі я зустріла якогось хлопчика, що стрімголов вискочив із класу і, на ходу викладаючи підручники, застібав портфель.

— Куди не так швидко? — спитала.

— Та ми загном ідемо провідувати тютю Полю Царенку. Вона пенсіонерка, живе одна, хворіє часто. Дуже любить, коли ми приходимо до неї. Вже всі давно пішли, а я за вправою з української мови заснідаю. Тепер поспішаю. Не хочу відставати від друзів...

Т. КУДРЯ,
спенкор «Молодого комунара».

Творча молодь — ювілею комсомолу

ЯСНИЙ
У ТЕБЕ
ШЛЯХ

Для тебе, як ніколи,
Струною час гуде,
Мій друже комсомоле,
Завзята молоде.
Допоки не відкрили
Далекий небокрай,
Романтики вітрила
На щогли напинай.
Люби свою планету,
Рости на ній сади,
Будівником-поетом
Життя своє пройди.
Мій друже комсомоле,
У битвах і піснях
Гартуй крицеву волю.
Дзвінка у тебе доля,
Ясний у тебе шлях!

Костянтин ЛІСЬСЬВ.
с. Солгутове
Гайворонського району.

ВЕРНІСАЖ «МК»

НЕСКОРЕНИЙ
«СПАРТАК»

Роботи кировоградського художника Володимира Волохова — це своєрідні новели, балади, ораторії, виписані схвильованою, пристрасною мовою пензля. Молодого митця захоплюють героїка комсомольських буднів на новобудовах ударних п'ятирічок, безсмертні сторінки подвигу юних месників у роки Великої Вітчизняної війни.

«Нескорений «Спартак» — полотно, створене В. Волоховим на основі героїчного пітопису комсомольської підпільної організації «Спартак» села Красногірки Голованівського району. Сюжет для своєї майбутньої роботи художник відшукував у спогадах односельчан спартаківців, у тих місцях, де дія хоробрий загін красногірців.

Серед приречених, але нескорених підпільників можна впізнати мужню комуністку Марію Іванівну Малу, комсомольського ватажка Любу Римар, командира бойової групи Михайла Громова та інших.

Нова робота В. Волохова — результат творчого відрядження молодого художника за півторкою обком комсомолу по місцях бойової слави «Спартак».

На знімку: В. ВОЛХОВ вкладає останні мазки, викінчуючи полотно.

Фото В. ГРИБА.

Летять роки, за ними і століття.
Все далі й далі розум наш сягає.
І от колись так, можливо, буде,
Що наші з вами юні нащадки
Самі у космос сміло полетять.

І відшукає юна там землячка
Януса подругу зоряну собі.
А та, між іншим, так її попросить:
«А розкажи хоч трішечки,
Будь ласка,
Ти про землячок щось мені свої!»

Чи можете собі ви уявити
На хвилю ситуацію таку?
І, певно, тут почне моя землячка:
«В моєму краї вперше на планеті
Збулось велике Правди торжество.
Але на світлі Правду зазіхало
Павуччя чорне цілої землі.

І от на нашу рідну Батьківщину
Коричнева насунулась чума.
І весь народ, немов стіна, піднявся
На ворога страшного, наче ніч.
І трапилось так, що під Москвою
Дівчатко ніжне, зовсім іще юна

ПРО ЗЕМЛЯЧОК

Схопили в лапи люті вороги.
О, як її жорстоко катували,

Як намагалися вирвати
признання...
Та все стерпіла юна героїня,
Ні слова не промовила натам.
Її убили, та вона не вмерла,
Бо ім'я Зоя означає «життя».
А ще які були в нас героїні!
Шевцова Люба! Ляля Убийвовк!

Які були в нас льотчиці кривілі!
Танкісти, командири батареї!..
А знаєш ти, моя подруго мила,
Що перша в світі жінка-космонавт

Моєю теж землячкою була?!

Любов ГНІДЕЦЬ.

с. Тпшківка

Добровеличківського району.

АГІТПОХІД
«ЧЕРВОНІ
ВЕРШНИКИ»

Мчать вершники у синь.
Жоють світлу естафету
Збережем для покоління.
Людмила ПОПЧУК.

с. Зашита,
Новомірогородського району.

БУДІВЕЛЬНИКИ

Зайду уранці на будову —
Лінає кельм сріблястий дзвін...
Росте масив новий казково,
За сонцем плине навазодгін.

Кран обертається спржвола,
Під сонцем цегла — золота.
Тут однокласник мій, Микола,
У кладку буднів шал вклада.

Хмелють небом очі сині,
Моз на руці — Кіровоград.
Лягають весело цеглини
За рядом ряд, за рядом ряд.
Я щиро заздрю (мимозолі)
Юнкому муляру.
Поглянь,
Діаха всміхається Миколі,
Діаха з високих ристувань.

Євген ЖЕЛІЗНЯКОВ.

м. Кіровоград.

МОВОЮ
КІНОСТРІЧКИ

Часть про їхню тематику «Мрія хлібороба» (кіностудія «Нива» Новгородківського ЦНТУ № 6), «Крила» (кіностудія КЛШУ) та інші.

І все ж, як це не прикро, доводиться говорити і про пасивність окремих любителів кінотворіння області. Наприклад, у цьому році в огляді-конкурсі не взяли участі кіномитці Маловисіківського району (кіностудія «Нива»), Павлиска (кіностудія «Онуфріївський район»), киномісники Салівського цукрового комбінату (Гайворонський район) тощо.

Огляд-конкурс закінчено, але знімки продовжують. Наступного року на Кіровоградщині відбудеться спортивний кіноконкурс, присвячений Олімпіаді-80. Це — серйозний екзаме́н. І до нього потрібно готуватись уже сьогодні.

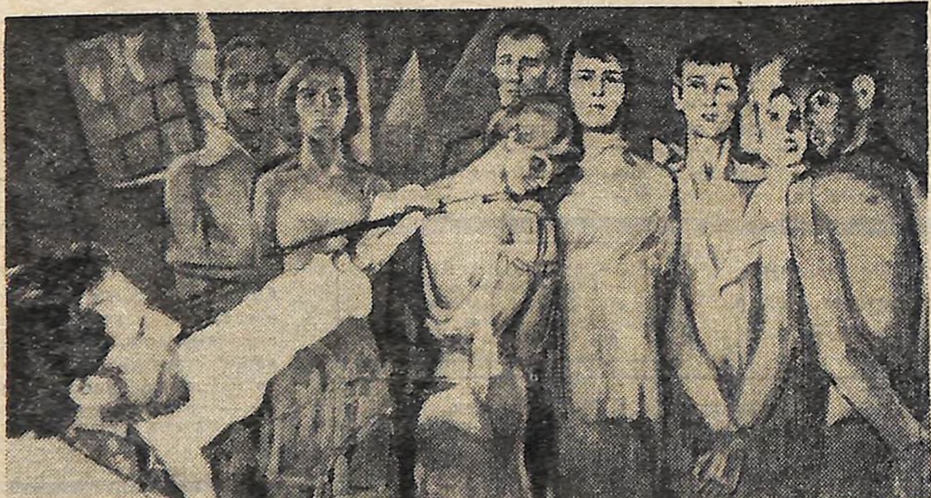
Тож, від щирого серця хочу побажати аматорам кінотворіння області щасливого старту і успішного фінішу на дев'ятому обласному спортивному огляді-конкурсі любителів кінотворіння.

Г. ФЛЕЙШМАН,

завідуючий обласним клубом кінолюбителів облпрофради.

ПРИЗ
У

„ФЕНІКСА“

У Кіровоградському районі м. Кіровограда відбувся конкурс комсомольської пісні «З піснею по життю», присвячений 60-річчю ВЛКСМ. У ньому взяли участь вокально-інструментальні ансамблі заводу друкарських машин, льотно-штурманського училища, інституту сільгоспмашинобудування, будівельного технікуму, школи та училища району.

Переможцем серед ансамблів став «Фенікс» інституту сільгоспмашинобудування, а серед вокальних колективів — вокальна група середньої школи № 9. Спеціальний приз за найкраще авторське виконання виборів гітарист із «Фенікса» Сергій Герасимов.

Н. МАЛИХІНА.

1.—

ВЗВОД готується до строків. Укладали парашути. Як завжди, після кожної операції повз шеренгу проходив інструктор. Дивився, щоб ніхто з десантників не помилувався. Декого із солдатів це навіть ображало — не вперше ж мають справу з парашутом.

Анатолій Мазенку особливо не терпілось. Одним з перших вони з напарником законстрували парашут чохлом і тепер, пудгуючи, чекали наближення інструктора. Нарешті капітан порівнявся з ними. Погляд кількох секунд уважно обшукав кожну стропу, складку парашута. Потім капітан неспокійно пішов далі.

«Тепер чекай, поки він до кінця шеренги дійде», — подумав Анатолій.

Поминувши кількох бійців, капітан раптом повернувся. Ще раз уважно глянув на парашут. Схилився над ним. За мить випростався. Підзвав Мазенку.

— Ви неправильно уклали... Шукайте помилку.

Анатолій з напарником схилилися над парашутом. Поминувши в останній операції. Це ясно. Але де саме?

Повернувся капітан.

— Знайшли?

Солдати ніяково перепирнулися.

— Шукайте...

Ще кілька хвилин промайнуло безрезультатно. Зрозумівши, що юнаки не можуть знайти, де помилка, інструктор мовчки показав на вузол, де контрвальна петля кріпилася до чохла. Спочатку Анатолій нічого не зрозумів. Та вже за мить його кинуло в жар. Замість однієї контрвальної петлі він зв'язав чохла з важкою вірвовкою кількома. А кожна витримує навантаження до сорока кілограмів... Неслухняними руками кинувся розмотувати вузол... Коли підвівся, інструктора поруч не було.

2.—

ПРИЗЕМНИВСЯ Анатолій дуже вдало. До збірної пункту — як рукою подати. Швидко склав парашут, зорієнтувався по компасу і попрямував лісом... Через півгодини був на галявині. Там, навколо інструктора, зібралось уже кілька десантників. Чекали інших. Визначений для збору час іще не минав.

Розсілися довкруг багаття.

— Розкажіть якийсь випадок з вашої служби, товаришу капітан, — попросив хтось із десантників.

Інструктор мовчки підкинув у багаття кілька сухих гілок.

— Стрибали ми з ПО 2, — почав неголосно капітан. — Відпрацьовували приземлення на ліс... Один з моїх товаришів при укладанні парашута випадково, як сьогодні Анатолій, прив'язав важку вірвовку стропою. Стрибав він останнім. Ну й завис, ясне діло...

Втягнуті хлопця в літак ле можна. До всього він ще й зачепився стропами за крило. Інструктор, що був на борту, кілька разів спускав йому мотузку. Але той чомусь навіть не пробував схопити його. Літак став кружляти над озером. Низько-низько, щоб солдат обрізав стропи, стрибнув у воду. Дарма... Зрозумів, що десантник втрапив свідомість.

Так і кружляв з ним «кукурузник». Але ж палі не кінчається. А не — хлопцеві смерть. Розіб'ється при посадці. Добре хтось догадався. Поруч частина верголітників стояла. Підняли їх по тричоти. Кілька верголітників обліпили ПО-2. А кінця нічого не можуть. Парашутиста не дістати з драбини. Та й важко верголітнику над літаком гриматися довгий час на однаковій швидкості... Пілот по радіо передає у відчай: ще на п'ять хвилин пального вистачить...

ЗАПАС
МУЖНОСТІ

ОПОВІДАННЯ

Там знизу все добре видно. Залишається в небі над містом один верголіт... Кружляють вони над озером. Бачимо, спускається один з верголітників, по драбині спочатку, а потім зависає на тросі. Тут подих у всіх перехопило... Іа б було чого. Уявіть собі: верголіт над літаком. Летить, ніби скріплений на мерило. А на тросі між крилами і хвостом літака людина висить. Спустився сміливець на рівень десантника, спробував прив'язати, потім ухопив солдата одною рукою за комір, другою стропи обрізав. Тоді з верголіта стали їх піднімати. Але так чомусь повільно, що видавалося нам знизу — піднімаються цілу вічність. І літак уже сів, а їх іще підтягують до люка. Верголіт над водою, невисоко так, завис. На всяк випадок: якщо обірвуться, то щоб у воду. Нарешті втягнули обох усередину. Приземлилися. Несприятного десантника відразу в санчастину. А лейтенант-верголітник, той, що врятував його, хоч і мав двадцять шість від роду, — поспів.

Виявляється, коли заставалося пального на п'ять хвилин, вирішив він спускатися. У верголіт знайшовся лише трос, розрахований на сто кілограмів... Роздумувати ніколи було. Рискнув. Став спускатися...

Згодом один з верголітників, котрі підтягували обох до люка, розповідав, що трос відновлював, як струпа. Кілька жилко надірвалися. Пізніше, з цікавості просто, випробували його в лабораторії. При ста двадцяти кілограмах розірвався. Вага ж лейтенанта з десантником — сто шістьдесят кілограмів.

— Але ж, певно, трос має якийсь запас міцності? — Звичайно, та, мабуть, у такому випадку більше важить запас мужності...

* * *

Покі капітан розповідав, зібрався всі. Швидко маршем виїхали на лісову дорогу. Там десантників уже чекала автомашинна...

Дорогою Анатолій пригадував розповідь капітана. Аж тепер посправжньому зрозумів чим своїм інструкторові...

Юрій ДМИТРЕНКО.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ!

ЩОБ УСІ І КОЖЕН

СПОРТСМЕНИ і фізкультурники разом з усіма трудящими змагаються за дострокове виконання завдань десятирічної п'ятирічки. Спартаківці Кіровоградщини, загін яких становить понад 33 тисячі чоловік, зобов'язувалися план трьох років п'ятирічки виконати до першої річниці нової Конституції СРСР. І слова дотримали. Підготували 9 майстрів спорту замість планованих шести. Цього року в групу майстрів прийшли курсант вищого льотного училища Андрій Зернов (фехтування), тренер обласної ради «Спартак» з велоспорту Володимир Васильєв і студент факультету фізичного виховання педінституту Юрій Карнаух (веслування).

Завдання трьох років п'ятирічки перевиконано по всіх інших показниках. Нількість кандидатів у майстри спорту зросла до 71 чоловіка (за планом — 41). Підготовлено 385 першорозрядників, 26 583 спортсменів масових розрядів. Норми вимог ГПО склали 27 277 юнаків і дівчат. Показовим є те, що поповнення лав значивіше ішло не за рахунок школярів та учнів технікумів, з лівими легше налагодити спортивно-масову роботу, а за рахунок робітників та службовців підприємств і установ. Нількість останніх серед значивіше тут збільшилася до 21 977 чоловік.

Зрозуміло, що найкраще роботу по складанню нормативів комплексу ГПО поставлено в передових, організаційно міцних колективах фізкультури, там, де розвиткові фізкультури і спорту велику увагу приділяють господарські керівники, профспілкові та комсомольські організації. Такими є колективи олійжиркомбінату, технікуму радянської торгів-

лі, Кіровоградського й Олександрійського медичних училищ, Олександрійського автобусного парку, Світловодського мисливського господарства.

Немалу роль у виконанні завдань по розвитку фізкультури і спорту відіграло зміцнення та розширення спортивної бази. Стали до ладу спортивні зали в Кіровограді, Олександрійському педагогічному училищі, Кіровоградському стадіоні «Спартак» на 5 тисяч місць, іде підготовлено до гумово-бітумного покриття бігової доріжки та легкоатлетичних секторів стадіону льотно-турманського училища. Всього ж у розпорядженні спартаківської організації області є два стадіони, 11 спортивних залів, понад 100 волейбольних та баскетбольних майданчиків, 6 футбольних полів, 3 водні станції.

Підготовка спортивних кадрів іде в основному шляхом проведення різного роду спартаківських змагань, участі в турнірах обласного й республіканського масштабу. Традиційною стала щорічна спартакіада працівників, об'єднаних десятима обкомами профспілок. Вона проходить у три етапи, що зумовлює масовість: спочатку — змагання в колективах фізкультури, потім — спартакіада в обкомах профспілок, у фіналах зустрічаються збірні команди обкомів профспілок. Крім того, обласна рада «Спартак» проводить свої змагання з легкої атлетики, багатоборства ГПО, веслування, фехтування та інших видів спорту, виставляє команди на змагання, які влаштовує обласний спорткомітет.

Так забезпечуються масовість фізкультурного руху, підвищення майстерності наших спортсменів. Лише нинішнього року кіровоградський спартакієць Во-

лодимир Петренко, виступаючи в складі збірної команди Української ради «Спартак» на міжвідомчій першості республіки, був третім у командному зеліку під час велогонок на шосе, другим у груповій гонці на дистанції 100 і 75 кілометрів. Юрій Карнаух став третім призером чемпіонату України з веслування на байдарці-одиночці (500 метрів). Сергій Ткаченко показав «срібний» результат з веслування на каное (1000 метрів) під час республіканського турніру на приз газети «Індустріальне Запоріжжя».

Ще вагомішими є виступи наших представників на першостях республіканської ради «Спартак». Тетяна Дубівка завоювала звання чемпіонки Української ради з шахів. Перше місце в груповій велогонці на 45 кілометрів посіла Олена Бикова, на 15 кілометрів в індивідуальній гонці — Олена Бойко. Вони ж разом з Ольгою Руденко стали переможцями в командній гонці на 25 кілометрів. Призерами республіканської ради товариства є команди гандболістів і шаблестів.

І все ж спартаківці області в боргу перед спортсменами Кіровоградщини. Мало ми ще делегуємо своїх представників до збірної області, коли їй доводиться захищати спортивну честь на республіканській арені. Повинен бути більшим внесок спартаківців в очковий баланс кіровоградців на таких змаганнях. Особливо це стосується таких видів спорту, як легка атлетика (тренер В. І. Орленко), кульова стрільба (тренер О. М. Алехно).

Наближаються фінали VII Спартакіади Української РСР. У складі збірної області обласна рада «Спартак» буде представлена командою фехтувальників (тренер В. Г. Литвиненко), гандболістами (тренер В. К. Гурський), веслувальниками, легкоатлетами. Нині наша головна турбота про те, щоб якнайкраще підготуватися до відповідальних стартів провести їх на високій рівні.

М. АРТЕМЕНКО,
голова обласної ради товариства «Спартак».

Василь ХОРОДСЬКИЙ один з перших у Кіровоградському машинобудівному технікумі силів заліз з фізичної та військово-технічної підготовки. А на республіканському турнірі допризовної молоді став чемпіоном з багатоборства ГПО.

«Атлантика» — «Зірка» — 2:1

До фінішу сорок першого чемпіонату СРСР з футболу серед команд класу «Д» другої ліги лишалося провести по дві гри зустрічі. Та вже тепер відомий чемпіон України — харківський «Металіст».

І все ж поєдинки проходять в упорній боротьбі. Так було і в матчі «Зірки» з «Атлантикою», що відбувався в Севастополі. Перша половина гри закінчилася з рахунком 1:0 на користь спортсменів міста-героя. Після відпочинку Юрій Касюк зрівняв рахунок. А коли до кінця гри залишалося п'ятнадцять хвилин, помилку кіровоградських півзахисників використали господарі стадіону, і рахунок став 2:1 на їхню користь.

САМОВИКРИТТЯ ЛИЦЕМІРІВ

ПАРАДОКСАЛЬНО, але факт: душители свобод і прав людини намагаються виступати в ролі їх «захисників». Не минує й дня без того, щоб в ефірі не чулися стогнання різних «радіоголосів» з приводу уявних «порушень» прав людини в соціалістичному суспільстві, а сторінки буржуазних органів преси не заповнювалися демагогічними патаканнями на цю тему.

У цьому є, одначе, своя логіка. Чим значніші досягнення соціалізму, тим більше люють його недруги. Якщо раніше вони робили ставку перед усім на грубу силу і примитивний антикомунізм, то тепер антирадянщини розуміють, що це заняття далеко не безпечне, а пропагандистські мало ефективні. Тим-то вони шукають дедалі витонченіших методів ідеологічних диверсій проти Радянського Союзу та інших соціалістичних країн, на зразок розгорнутої Вашингтонською лінійкою кампанії «на захист прав людини».

За словами помічника президента США по національній безпеці З. Бжезінського, ця кампанія покликана замінити «традиційний» антикомунізм як «основу, на якій ґрунтується зовнішня політика США». Не випадково нова американська адміністрація зробила «турботу

про права людини свого роду коньком у своїй зовнішньополітичній діяльності. Мова йде, крім того, про спроби відвертись з морально-політичної кризи, надати видимості «респектабельності» факсиду Сполучених Штатів, який дуже потерпів у результаті агресії проти в'єтнамського народу, утергетиського та інших скандалів, що набрали широкого розголосу.

Питання про права людини, як відомо, має класовий зміст, воно невіддільне від суспільно-політичного ладу, що існує в тій чи іншій країні. Про які права що створюють матеріальну основу життя (такі, як право на працю, відпочинок, освіту, житло), можна говорити, не лігавши експлуатації людини людиною?

Соціалізм назавжди покінчив із соціальним безправ'ям. Великим досягненням нашої багатонаціональної країни є повне знищення національного гніту. Вперше на практиці здійснено рівноправ'я жінок. Величезним досягненням соціалізму стало те, що всім громадянам забезпечено доступ до освіти і культури, які відомі лише привілеєм заможної меншості. Радянська країна першою забезпечила всім членам суспільства, поряд з політичними, також і життєво

необхідні соціальні права. Саме соціалізм залучив до державного управління, до участі в розв'язанні громадських справ мільйони трудящих. Усе це — історичні досягнення радянського суспільства. Вони надійно гарантовані новою Конституцією СРСР. У розділі «Державна і особа» міститься 37 статей, які визначають і забезпечують права та свободи радянських людей, а також їхні обов'язки.

Питається: про що ж піклуються самозвані «захисники» прав людини? А ось про що: їх дуже хвилює надання «прав» тим відщепенцям, які виступають з позицій буржуазної ідеології, постачають Заходові наклеп на соціалістичний лад; їх турбує створення можливостей для ведення легальної підпільної діяльності власної агентури. Вже давно не секрет, що так зване «дисидентство» стало для жменьки людей свого роду ремеслом.

При цьому буржуазна пропаганда намагається зобразити справу так, ніби мова йде не про антирадянщину, а про «інакомислячів», ніби Радянський лад не терпить самостійної думки своїх громадян, «переслідує» будь-кого, хто «думав інакше», ніж «диктує» офіційна лінія. Це грубий наклеп на радянську дійсність. «У нас, — говорив Л. І. Брежнєв, виступаючи на XVI з'їзді профспілок, — не забороняється «думати інакше», ніж більшість, критично оці-

нювати ті чи інші сторони суспільного життя. До того ж, які виступають з критикою обґрунтовано, прагнучи допомогти справі, ми ставимося як до сумлінних критиків і вдячні їм. До тих, хто критикує помилково, ми ставимося як до людей, що помилилися».

Мільйони радянських людей віддали свої життя під час революції, громадянської війни, в кровопролитній боротьбі з фашизмом зовсім не для того, щоб когось було дозволено чорнити, а тим більш посягати на завоювання Жовтня. З подібними людьми наше суспільство — у повній відповідності з вимогами радянських законів — поводиться як з противниками соціалізму, пособниками імперіалізму.

Настирлива кампанія «на захист» прав людини в Радянському Союзі та інших соціалістичних країнах насправді спрямована на те, щоб якимось чином знизити грандіозні досягнення соціалізму, ослабити його дедалі зростаючу політичну силу в очах багатьох мільйонів людей праці в усьому світі. Вона свідчить також про спроби, хоча й безуспішні, втручання в внутрішні справи соціалістичних держав і суперечки між ними і духові Заключного акта Загальноєвропейської угоди, про спроби легалізації «внутрішньої інтервенції».

У цієї кампанії є й інший дуже важливий аспект — відвернута увага громадськості від фактичного безправ'я, від грубих масових порушень прав людини в Сполучених Штатах та інших капіталістичних країнах. Со-

ціально-політична нерівність, найжорстокіша експлуатація, постійне ущемлення громадянських прав і свобод трудящих — така повсякденна реальність «вільного» світу. І цього неспроможна приховати навіть найефективніша демагогія величезної буржуазної пропагандистської машини.

Скажімо, такого найелементарнішого права, як право на працю, яке забезпечує людині засоби існування, нині в розвинутих капіталістичних країнах позбавлено 17 мільйонів чоловік. За прогнозами Організації економічного співробітництва і розвитку, в капіталістичних країнах, які входять до її складу, число «зайвих» людей до 1990 року може зрости до 48 мільйонів чоловік!

На становищі громадян другого сорту перебувають національні меншості, не мають рівних прав з чоловіками — жінки.

Не можна приховати й той факт, що найжорстокіших репресій у країнах капіталу зазнають ті, хто виступає проти гноблення та експлуатації, дискримінації та милитаризму. Під акомпанемент гучних фраз про «свободу» американські власті розправляються з борцями за громадянські права. Тільки в Сполучених Штатах, як визнавав недавно їхній представник в ООН посол Е. Янг, у тюрмах перебувають тисячі політичних в'язнів.

Придушення прав власних громадян поєднується в політиці імперіалістичних держав з грубим потоптанням не тільки прав, а й свавілля цілих народів (Чилі, Олстер, Нікарагуа), з підтримкою агресорів, кривавих расистських і диктаторських режимів.

Саме ті кола, які найбільше патякають про «свободу», а самі ведуть посилену підготовку до війни, ставлять під загрозу найперше право людини — право на життя.

А. АЛЕКСАНДРОВ,
(ТАРС).

ПРОЧИТАЙ ЦІ КНИГИ

Нещодавно бібліотека для дітей імені А. П. Гайдара одержала нові книги.

Одна з них, написана Л. Симонівною, називається «Бери з комуністів приклад» (М. «Молодий гвардієць», 1977). У ній — все документально. Авторка веде цікаву розмову про обов'язок громадянина, про честь комуніста, знайомить з людьми, які будували Сталінградський тракторний завод. Розповідає про інше місто Вітчизни — В'язники. В сім'ях тут зберігають по 20—50 орденів і медалей, бо цілою зведеною вояками з фашистами 29 тисяч чоловік, а повернувшись назад 1140. Піонери В'язників першими почали розвивати «Орден у таску домі». А піонери Харкова ведуть «Операцію «Зірка» Гайдара».

Ця книга допоможе виконати нові завдання піонерського маршу, присвяченого 60-річчю Ленінського комсомолу.

Збірка «Будь готов!» (М. «Молодий гвардієць», 1977) привертає увагу кожного читача яскравим оформленням і цікавим змістом. Кожен знайде в ній свою улюблену тему. В розділі «В єдиному строю» подано не тільки записки юних піонерів, а й розповіді про те, як ці закопи випонюють: про піонерів-героїв, про життя країни піонерів. В розділі «Знай, умій, дій» виступають люди різних професій: дівчі Герої Соціалістичної Праці Т. С. Мадисон, президент Всесоюзної академії сільськогосподарських наук П. П. Лобанов, письменник Л. М. Леонов, генеральний конструктор літака О. С. Яковлев та інші знамениті люди нашого часу.

Одержали ми також і нову збірку «Хочу все знати» (Л. «Детская литература», 1977), яка ознайомить читачів з досягненнями науки, техніки, мистецтва, розповість про 60 славних років нашої країни, про героїв нашого часу, ознайомить із життям видатних людей. Збірка поєднує історичні факти, з якими розділ «У світі прекрасного».

В. ШИПІЛОВА,
головний бібліограф.

Наша адреса і телефони

346050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гаїки, 2.